

Ramme. Jeg troer, at endeel af de mindre heldige Bestemmelser baade om Byraadets Sammenfatning og dets Forhold til Repræsentantskabet, ja endog saa om Valgqualificationerne, ere udsprungne deraf, at man har troet, at hvad der saaledes bragtes ind i den samme Ramme, dog maatte staae i et vist Forhold til hinanden, medens Kjøbenhavn som Commune aldeles ikke staaer i Forhold til de andre smaa Communer i Landet. Det er en meget rigtig Bemærkning, der er udgaaet af et sundt praktisk Blik, som den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te District (Sespersen) gjorde igaar, at, om det ogsaa kan være rigtigt saaledes at inddele Kjøbenhavns Communalbestyrelse i et Byraad, hvori man indsætter et vist Antal Medlemmer, og en Repræsentantforsamling, vil det være aldeles overflødigt i en Kjøbstad med 1000 til 2000 Indvaanere at have et saadant Collegium, som Forslagsstillerens Byraad, i Spidsen for Communens oekonomiske Anliggender; og maaskee vil det ikke engang være nødvendigt i en Kjøbstad med 2000 til 5000 Indvaanere. Der kan en enkelt Mand, man kalde ham Byfoged, Magistrat eller Byraad — Navnet gjør intet til Sagen — meget godt alene forestaae Byens oekonomiske Anliggender, naar han har Borgerrepræsentanter ved sin Side og kan støtte sig til deres Medvirkning. Det er tværtimod denne Sammenblanding i den samme Ramme af ganske ueensartede kommunale Forhold, der forekommer mig at have havt en uheldig Indflydelse paa det hele Arbejde, og der ogsaa vilde gjøre dets Samarbejdelse saa høist vanskeligt for en Comitee; og det er dog det, som de gaae ud paa, der have anbefalet, at Sagen skulde gaae til en Comitee.

Skjøndt jeg i det Hele ikke vil gaae ind i Detailen af Lovforslaget, kan jeg dog ikke, da Kjøbenhavns særegne Communalforfatning er kommen paa Dmtale, undlade at gjøre den Bemærkning, at jeg ikke indseer, hvorfor Byraadet der skulde være saa talrigt, naar Forslagsstilleren dog vil have, at de af Byens kommunale Anliggender, som nu ere overdragne til sidsordnede Bestyrelser, fremdeles skulle blive liggende hos disse, fordi han maa antage, at

der i saa Henseende ikke er noget Væsentligt at rette i den kjøbenhavnske Communalforfatning. Jeg kan ikke indsee, hvorfor det skulde være nødvendigt ved Siden af Overpræsidenten at have otte Raadmand i det kjøbenhavnske Byraad, naar man vil have de særlige Bestyrelser opretholdte, og ikke lade deres Forretninger gaae ind under Byraadets directe Omraade. Naar man fra den kjøbenhavnske Magistrats Forretningskreds borttager alt det, hvor dens Indblanding er mere til Skade end til Gavn, og dertil maa man dog stræbe og tilsidst komme, og dertil regner jeg først og fremmest Magistratens aldeles overflødige, tidspildende og høist uheldige Stilling til Laugene, saa er der ikke Arbejde nok for 8 Raadmand — dette tillader jeg mig at mene, og jeg har længe nok siddet i dette Raad, for at kunne have en Mening herom — naar man ikke vil bruge Raadmændene til at bestyre de Anliggender, som nu ere overdragne de sidsordnede Bestyrelser; men vil man bruge dem dertil, komme disse i en ganske anden Stilling til Magistraten eller Byraadet, end den ærede Forslagsstiller synes at have tænkt sig det. Jeg skal imidlertid vogte mig for, ligesaavel her som overalt, at gaae for meget ind paa Enkeltheder. Jeg kan saaledes efter min Overbeviisning ikke stemme for, at dette Lovforslag gaaer til videre Behandling, ingenlunde fordi jeg miskjender Trangen til en Communallov, ingenlunde fordi jeg ikke saameget som Noget ønsker, at den maa blive givet saasnart som muligt (Hør!), ingenlunde fordi jeg ikke antager, at der er enkelte brugbare Ideer i det foreliggende Lovforslag, ligesom der her er samlet mange vigtige Materialer, men fordi jeg ikke troer, at det kan være et Udvalgs Hverv at omarbejde et Lovforslag fra Begyndelsen til Enden, og endnu mindre blot at benytte den Hovedidee, der ligger til Grund derfor, thi ellers kunde vi komme dertil, at den blotte Udtalelse i Thinget af, at en eller anden Lov var nødvendig, kunde bevæge os til at nedsætte et Udvalg for at udarbejde en saadan. Det er Regjeringens Pligt at forelægge den Lov, som i Grundloven er bebudet, og det er endog fra Regjeringen antydet, at den snart vil blive forelagt; det er Regjeringens Pligt —